

פרשת לך- לך | הרב אליעזר קשתיאל

א"י המפגש עם הנשמה – לגודל מעלת וקדושת ארץ ישראל

¹ "לך לך" רש"י - לטובתך ולהנאתך.

לפי רש"י – לך לך הכוונה כדאי לך, זה בשבילך תרויח, יהיה לך ילדים, יהיה לך שם גדול, שווה לך ללכת לא"י.

אבל ר' משה אלשיך אומר "לך לך" – לך אל עצמך. אם אתה פה – אתה עדיין לא נמצא.

כלומר לכל יהודי ויהודי יש נשמה עליונה מאד.

מה הנשמה המיוחדת של יהודי שאין לגוי?

הנשמה של יהודי רוצה לחיות חיים מאוחדים. מתגלה רק כשיש חיים מלאים מאוחדים בלי סתירות ופירוים. להבדיל מנשמת גוי

שמסתדרת עם עולם מפורד, שאין אחדות ותיאום בין כל חלקי האישיות, אפשר שיהיה מחולק.

הנשמה של יהודי היא אחד רוצה חיים אחדותיים כמו הקב"ה.

לכן ברגע שהיהודי נולד ויורד לעולם הזה, אז הנשמה מחכה, היא לא מוכנה להתגלות כל עוד האדם לא חי חיים של אחדות.

אם הוא חי חיי אחדות – שיש אצלו קשר בין הרוחניות לגשמיות, ככל שהכל יותר קשור ומתואם – אז הנשמה אומרת או, אני מוכנה

לעזוב את המקום שאני נמצאת בו שהכל אחד, ולרדת אל העולם הזה – כי עכשיו למטה גם הכל אחד.

אז הנשמה יורדת ומתחילה להאיר את חייו. צדיקים נקראים חיים – כי הנשמות שלהם מאירות עליהם. רשעים בחייהם קרויים מתים.

לה? כי הנשמה שלהם לא מאירה עליהם. הנשמה מסתכלת על הקב"ה אתה אחד ושמן אחד – ושם אצל הרשע אין אחדות, אז לא אני

לא מוכנה לרדת.

אומר האלשיך – כל זה שהנשמה מתגלה באדם ומאירה לו – יכול להיות רק בארץ ישראל. רק שם הנשמה של האדם מאירה עליו.

בחוץ לארץ זה מקום של טומאה. ארץ העמים זה עולם של פירוד הכל מפורד. אין אפשרות לחיות חיים מאוחדים.

החומר האדמה בחוץ לארץ – מנותקת מהקדושה. אין קדושה, יש טומאה. ולכן בחוץ לארץ הנשמה לא יכולה להתגלות לשרות על

האדם. לכן אין נבואה, ורוח הקודש בחוץ לארץ. ולכן האישיות העיקרית של האדם עוד לא כאן. הנשמה עוד לא נמצאת פה.

הנשמה מסתכלת איפה אתה נמצא? בחוץ לארץ? האדמה טמאה כל החומר טמא שם יש חסימות, אי אפשר.

כשיהודי עולה לארץ ישראל ארץ הקודש – זה ענינה של הארץ, שיש בה קדושה. יש חיבור בין הגוף לנשמה. אתה קוטף פירות

מהאדמה - יש בהם קדושה. יש בתרומה קדושה בפנים עד שלא תתן אותה לכהן – אתה לא יכול לאכול. יש קדושה בפנים. ביכורים,

שנה הבאה שביעית – הכל קדוש. בארץ ישראל אפשר להיות טהורים, בחוץ ארץ אין טהרה, אי אפשר להיות טהורים בחוץ לארץ.

אכילת קדשים, מעשר שני, בירושלים בארץ ישראל רק פה אפשר.

כלומר הנשמה של אדם מישראל, מתי היא נמצאת ויורדת ומאירה את המציאות? רק כשהוא בארץ ישראל

ויאמר ה אל אברם – לך לך. לאיפה? לנשמה שלך. כאן הנשמה שלך לא נמצאת לא מתגלה פה.

כי הנשמה שלך, בשונה מכל האנשים שהיו עד עכשיו, אתה היהודי הראשון העברי הראשון, הנשמה שלך היא נשמה של אחדות.

קודם כל לך לך, אל עצמך, אחכ - אל הארץ אשר אראך – שם אתה תתחיל לראות.

כמו שכתוב בהמשך – וילך אברם כאשר דיבר אליו ה, מגיע לארץ ישראל, וכתוב וירא אליו ה'. אחרי שעלה לארץ – וירא. מתראים. יש

ראייה.

עכשיו אתה אברהם. אפשר להפגש עם הנשמה שלך, אפשר להשרות עליך שכינה. ה נראה עליו, הופיעה עליו נשמתו, אברהם מתרגש

מאד, בונה מזבח ושוב בונה מזבח וקורא שם ה. לכן רק בארץ ישראל אדם יכול לזכות לנבואה ולרוח הקודש, כי רק פה נשמתו

העליונה נמצאת ושורה.

כל מי שנמצא בחוץ לארץ כאילו עובד ע"ז, זה עולם של פירוד, זה מחוץ לעבודת ה'. אי אפשר לטעום חיים מאוחדים בחוץ לארץ כך

אומר הרב קוק.

הפרשה פותחת בהגדרת זהות הכי בסיסית. אם אתה רוצה להיות מי שאתה אתה חייב לבוא לארץ. כותב את זה החסד לאברהם –

שהאדם שעולה לארץ, נשמתו האמתית מתגלה אליו. וכן הרב קוק תכף שאדם מגיע לאי תכף מתגלה עליו הנשמה העיקרית. יכול

לקבל עכשיו רוח הקודש נבואה. אפילו ר זירא ניסה לשכוח כל מה שלמד בבבל.

¹ שיכתוב [ערש"ק לך לך, תשפ"א] – פנימי לא מוגהה

אנו רואים שבמקום שבו יש השראה של זהות אדם מישראל – הנשמה שלו מאירה עליו, כאן זה המקום שהוא חי. לכן א"י נקראת ארץ החיים, כמו שהצדיקים נקראים חיים – רק כאן אנחנו באמת חיים.

אומר האלשיך והיה ברכה. בחוץ לאר הנשמה לא מתגלה עליו – הוא צריך שכל הזמן ה יברך אותו כי אין לו ברכה משלו. שנשמתו מאירה עליו - הוא הופך להיות מקור ברכה. כשתגיע לארץ ישראל כמה ברכה תביא, וברכו בך כל משפחות האדמה. אם אתה צדיק גדול וגר בחול – הברכה שתביא תהיה רק במעגל הקרוב. יעקב יורד לחרן, ויברכני ה' בגללך. יוסף מגיע לפוטיפר ברכת ה על בית פוטיפר. זה מצומצם.

אבל אם אתה הולך לאי – נשמתך מאירה – אתה הופך להיות מקור ברכה כמו הקבה – כל משפחות האדמה. לכל באי עולם. אברהם אתה איש טוב איש חסד – תבוא לארץ ישראל תוכל להביא ברכה לכל באי עולם, כי נשמתך תאיר ותברך לכולם. כתוב ברמא שמנהג אשכנזים היה שכהנים לא מברכים ברכת כהנים רק במוסף חגים וימים נוראים. מרגישים שאין להם כוח ברכה בחול. רק בא"י מברכים כל יום. יאר ה פניו אליך, הנשמה מאירה עליך.

כל הברכה של אברהם בזכות שהוא פה בארץ. אם לא אתה לא מקור ברכה. היה רעב בארץ נאלץ לרדת לחול. שהוא חוזר לארץ מה כתוב? ויעל אברהם ממצרים – וילך למסעיו, מנגב עד בית אל, אל מקום המזבח אשר עשה בראשונה.

אברהם היה מאד מוטורד, כי הרגיש ברגע שיצא לחול - איבדתי את נשמתי. הרגיש צורך לחזור מהר מהראל המקום ששם ראה את ה', התחדש לו הנשמה – זכה לנשום מחדש את החיים האמיתיים שלו את חיי הברכה שלו.

אז אשרינו מה טוב חלקנו שהשמה שלנו מאירה. ובעזרת ה' נביא עוד יהודים ויהיו מצוות דאורייתא התלויות בארץ, ותחול עוד ועוד נשמה, ונוכל להתנבא. כל החודשים האחרונים ממשיכה עלייה.

בעזרת ה שכל אד יזכה ללכת אל נשמתו שנשמתו תאיר לנו יותר ויותר. שבת שלום לכולם.

שבת שלום, בשורות טובות.